

“Λόγια ένθεα ωσάν με σαΐτας”

/ [Επικαιρότητα](#)

Ένας, όχι ευρύτερα γνωστός, **αλλά και αυτός τόσο σπουδαίος Άγιος της Ορθοδοξίας μας** είναι ο Άγιος Μάρτυς Γέμελλος, **ο οποίος εορτάζει κατά τη 1οη Δεκεμβρίου** εκάστου έτους. Ας δούμε, τι αναφέρει γι' αυτόν η χαρισματική γραφίδα του Αγίου Νικοδήμου του Αγιορείτου:

Ούτος ήτον κατά τους χρόνους του βασιλέως Ιουλιανού εν έτει τξα΄ [361], καταγόμενος εκ της Αγκύρας, από την ενορίαν την καλουμένην Κλιμαξίνην. Περνώντος δε μίαν φοράν του Ιουλιανού διά μέσου της πόλεως Αγκύρας, εστάθη ο Άγιος ούτος έμπροσθεν εις το πρόσωπον εκείνου, και **κατεπλήγονεν αυτόν με λόγια ένθεα ωσάν με σαΐτας**.

Ο δε βασιλεύς ανάψας από τον θυμόν, **προστάζει και ζώνεται ο Άγιος μίαν ζώνην σιδηράν πεπυρωμένην, και με αυτήν τόσον δυνατά κατακαίεται**, ώστε οπού, το υγρόν οπού έτρεχεν από το καύσιμον της σαρκός του, εγέμωσεν όλην την εκεί γην. Είτα προστάζεται να ακολουθή τον ασεβή εις την στράταν. Όταν δε ο αποστάτης έφθασεν εις την μικράν πόλιν της Εδέσσης, τότε ο Άγιος εξαπλώθη από τα τέσσαρα μέρη του σώματος, και επληγώθη με ξύλα κοπτερά. Έπειτα κατετρυπήθη εις το σώμα με σίδηρα πυρωμένα, και κρεμασθείς, καταξeschίσθη.

Επειδή δε ο του Χριστού αθλητής **εκαταφρόνει τα βάσανα, και ύβριζε τον ασεβή βασιλέα, διά τούτο βάλλεται μέσα εις ένα πυρωμένον τηγάνι, γεμάτον**

από λάδι και ρετζίνη και οξύγγι. Και επάνωθεν δέρνηεται με ραβδία σιδηρά, τα οποία είχαν αγκίδας. Από θείαν όμως δύναμιν έπεσεν άνωθεν ραγδαία βροχή και έσβυσε την φωτίαν. Όθεν ο Μάρτυς έμεινεν αβλαβής. Ταύτα βλέπων ο μιάρός βασιλεύς, εξεπλάγη. **Και επρόσταξε να εμπήξουν καρφία εις την κεφαλήν του Μάρτυρος**, έως οπού να φθάσουν μέσα εις τον εγκέφαλον. Έπειτα ρίπτεται ο Άγιος επάνω εις το έδαφος.

Μετά ταύτα κρεμάται εις το ύψος, **και εγδέρνηεται ωςάν πρόβατον με μαχαίρια, από τους πόδας** έως εις τους ώμους. Όθεν ο γενναίος αγωνιστής εφαινετο ένα θέαμα ξένον και φοβερόν. Επειδή με τοιαύτα αφόρητα βάσανα, εδύνετο και επεριπάτει, και ελάλει με τους παρεστώτας. Κατ' οικονομίαν δε Θεού, απαντήσας ο Άγιος ένα Ιερέα, εβαπτίσθη από αυτόν. Ακόμη γαρ ήτον αβάπτιστος. Αφ' ου δε εβαπτίσθη, ευγήκεν από την ιεράν κολυμβήθραν όλος υγιής, χωρίς να έχη εις το σώμα καμμίαν πληγήν, ή σημάδι πληγής.

Τότε, ήκουσεν ουρανόθεν θείαν φωνήν, η οποία έλεγεν εις αυτόν. **«Μακάριος είσαι Γέμελλε, διατί πολλά εκοπίσας»**. Ταύτα μαθών ο παραβάτης, εκρέμασε τον Άγιον εις ένα σταυρόν, και εκάρφωσε με καρφία τα τούτου χέρια και ποδάρια. Όθεν ούτω κρεμάμενος, επροσευχήθη ο τρισόλβιος, και παρέδωκεν εις χείρας Κυρίου το πνεύμα του. Το δε τίμιον αυτού σώμα μερικοί Χριστιανοί κρυφίως κατεβάσαντες από τον σταυρόν, το ενταφίασαν εις επίσημον τόπον.

Από το βιβλίο **Αγίου Νικοδήμου Αγιορείτου Συναξαριστής των δώδεκα μηνών του ενιαυτού. Τόμος Α΄. Εκδόσεις Δόμος, 2005**, εκ της διαδικτυακής πηγής <http://www.snhell.gr/>